

والدین باید نحوه استفاده از فضای مجازی را بدانند و به بچه‌ها یاد دهند

همه چیز پای شماست!

استفاده از فضای مجازی داده می‌شود. نمی‌توان محدودیتی ایجاد کرد اما هنگام استفاده از بعضی فضاها مانند فیس‌بوک یا اینستاگرام برخی محدودیت‌ها وجود دارد و برای کودکان زیر ۱۳ سال امکان پذیر نیست و کودک باید حداقل بالای ۱۳ باشد تا بتواند از این محیط استفاده و فعالیت کند.

با توجه به شرایط کنونی جامعه که فضای مجازی و اینترنت در دسترس تمام کودکان است، نمی‌توانیم آنها را محدود کنیم و اجازه استفاده از اینترنت را به آنها ندهیم. به جای این کار بهتر است آگاهی‌های لازم به کودکان داده شود.

یعنی در درجه اول، والدین باید آگاهی لازم را در زمینه فضای مجازی و نحوه استفاده از آن داشته باشند و بعد این آگاهی را به کودکان آموزش دهند.

پدر و مادر باید کودکان را از خطراتی که در فضای مجازی ممکن است آنها را تهدید کند، آگاه کنند. ولی این که بخواهیم کودک را کاملاً محدود کنیم و اجازه هیچ‌گونه فعالیت به آنها ندهیم، غیرقابل اجرا و غیرمنطقی است، چون فضای مجازی مزایایی هم دارد که می‌شود از آنها در جهت رشد و پیشرفت دانش و مهارت‌های ارتباطی و اجتماعی استفاده کرد که قابل حذف نیست.

اگر کودک در استفاده از فضای مجازی دچار خطا یا اشتباهی شد، بهتر است ما به عنوان والدین آن کودک در قبال او دلسوزانه و با آرامی برخورد کنیم و باید با آرامش کنار او بنشینیم و با یک تعامل مثبت و سازنده به حرف‌های او گوش دهیم و شنونده فعالی باشیم. ببینیم چه هدفی از انجام آن کار داشته است؟ چرا از قوانین و صحبت‌هایی که با ما داشته، سرپیچی کرده است؟ دلایل انجام کارش را ببینیم.

درباره معایب کار او آموزش دهیم و خطراتی که او را تهدید می‌کند توضیح دهیم. محتوایی که درون آن فضا وجود دارد و مناسب سن او نیست، درباره آن آگاهی دهیم تا خودش متوجه و قانع شود که استفاده از این فضا مناسب او نبوده و متوجه اشتباه خود شود.

یکی از اثرات سوء و منفی استفاده نامناسب و بیش از حد از فضای مجازی ایجاد فاصله و دوری افراد خانواده از یکدیگر است. استفاده بیش از حد از فضای مجازی باعث شده روابط بین خانواده‌ها دچار مشکل شود.

والدین و فرزندان از هم دور شدند و فاصله گرفته‌اند و روابط عاطفی و صمیمی خیلی کم‌رنگ شده است، زیرا هر کدام از اعضای خانواده با وجود این که در یک خانه هستند ولی هر کدام به نحوی در فضای مجازی سرگردند و با هم تعاملی ندارند. مذاکره و گفت‌وگوی صمیمی که باید بین افراد باشد، صورت نمی‌گیرد.

برای این که از این مشکل پیشگیری کنیم باید برای هر کار در خانواده برنامه‌ریزی داشته باشیم. برای میزان استفاده از فضای مجازی هم باید تعریف خاصی وجود داشته باشد. تمام اعضای خانواده باید بخشی از زمان خود را به گفت‌وگو با خانواده اختصاص دهند حتی پیشنهاد می‌کنم یک وقت‌هایی جلسات خانوادگی تشکیل دهند، چون تعامل افراد را با هم زیاد می‌کند. مثلاً هر شب بعد از شام، خانواده‌ها برای هم وقت بگذارند و از اتفاقاتی که در طول روز برای آنها رخ داده، صحبت کنند و اگر به مشکلی برخوردند از هم کمک بخواهند و گفت‌وگو داشته باشند.

با شیوع کرونا و مجازی شدن مدارس، متأسفانه حضور کودکان در فضای مجازی افزایش یافته است. پیشگیری از مشکلات احتمالی که ممکن است برای کودکان به وجود بیاید از اصلی‌ترین معضلات خانواده‌هاست. خانواده‌ها در استفاده کودکان از فضای مجازی نقش بسیار مهم و پررنگی دارند. در واقع نحوه استفاده والدین از فضای مجازی بهترین الگو برای فرزندان است. بچه‌ها چه در این زمینه و چه در زمینه‌های دیگر، از والدین خود الگو برداری می‌کنند. بهتر است والدین از مزایا و معایب استفاده از فضای مجازی برای بچه‌ها صحبت کنند و این آگاهی را درباره این فضا به بچه‌ها بدهند.

با توجه به محتوایی که در فضای مجازی وجود دارد، خیلی وقت‌ها محتواها نامناسب هستند یا قدری‌های سایبری در فضای مجازی بسیار زیاد است. این خطراتی است که همه کاربران به ویژه کودکان را تهدید می‌کند و قربانی اصلی این گونه مسائل کودکان هستند.

برای پیشگیری و متوجه کردن کودک با این مسائل اول از همه باید والدین آموزش‌های لازم را دیده باشند و کامل با فضای مجازی، خطرات و مزیت‌های آن آشنا باشند؛ این شناخت را به فرزند خودشان انتقال دهند و آنها را آگاه کنند. باید بچه‌ها با محتواهای غیر اخلاقی یا محتوایی که با فرهنگ ما هیچ تناسبی ندارد و خیلی خطرات زیادی به دنبال دارد آشنا باشند چون خیلی آسیب‌زننده هستند و روی روح و روان کودک تا تأثیرهای مخرب می‌گذارند. باید برای بچه‌ها اطلاع‌رسانی انجام شود تا آنها بتوانند از خودشان در برابر این خطرات محافظت کنند که دچار آسیب نشوند.

برای میزان استفاده کودکان از فضای مجازی و مدیریت آنها توسط والدین باید حد و مرزهایی را تعیین کرد. یعنی نباید به این صورت باشد که بچه‌ها در هر زمان و هر میزانی که می‌خواهند از فضای مجازی استفاده کنند، البته این موضوع در کل زمینه‌ها قابل انجام است، یعنی زندگی بچه باید برنامه‌ریزی شود و دارای نظم خاصی باشد.

باید برای بچه‌ها تعیین شود که روزی نیم ساعت یا یک ساعت می‌توانند از فضای مجازی استفاده کنند، هرچند بنا به شرایط سن کودک این میزان می‌تواند متغیر باشد. باید تعیین شود در طول روز چقدر می‌تواند از این فضا استفاده کند.

با توجه به شرایط کنونی جامعه و فراگیری ابزار، محدود کردن بچه‌ها کار درستی نیست که در این صورت والدین نتیجه عکس می‌گیرند.

با شیوع کرونا، فضای مجازی جایگزین فضاها دیگر شد و حتی آموزش‌های مدارس به صورت آنلاین درآمد، ارتباط بچه‌ها با فضای مجازی بیشتر شد و زمان بیشتری را در این فضا سپری کردند به دلیل چنین شرایطی نمی‌توان بچه‌ها را خیلی محدود کرد.

اگر بخواهیم برای استفاده کودکان از فضای مجازی، سن خاصی را تعیین کنیم، عملاً امکان پذیر نیست، چون با شیوع کرونا و هم این که در حال حاضر عصر ارتباطات است، حتی به کسانی که در مهد هم هستند، آموزش

دکتر سماسادات

مشاور و مترجم
کودکان و نوجوانان

به عنوان مثال با بچه‌ها بازی‌های آنلاین انجام دهند و در مورد آن با کودک گفت‌وگو کنند. والدین سعی کنند با فرزندشان تجربه‌های مشترک زیادی داشته باشند چون وقتی رابطه والدین با فرزندانشان تقویت شود باعث پیشگیری از خیلی از مسائل می‌شود. هدف اصلی والدین باید تقویت رابطه خودشان با فرزندانشان و همچنین رشد تجربه کودک باشد.

در فرهنگ استفاده از فضای مجازی اصلی به نام ارتباط والدین با فرزندانشان وجود دارد. والدین به جای تمرکز روی نحوه محدود کردن کودک، باید هدف دیگری داشته باشند و آن هم ایجاد رابطه خوب بین والدین با فرزندانشان است. زمانی که این رابطه خوب باشد و هم‌زمان روی تفکر انتقادی نیز کار کنیم، بچه‌ها کمتر دچار خطایی شوند.

کم شدن خطاها و ارتباط مناسب، باعث می‌شود کودکان هنگام مواجهه با مشکلی بتوانند به راحتی آن را بیان و والدین به رفع آن کمک کنند. ناخودآگاه این ارتباط جنبه پیشگیرانه دارد. بنابراین به صورت کلی گام اول این است که ارتباط بین والدین و فرزندان مناسب باشد.

گام دوم این است که نحوه برخورد والدین با فرزند هنگام مواجهه با مشکل چگونه باشد. خانواده‌ها هنگام مواجهه با مشکل باید این مسأله را مرتب با خود تکرار کنند که هیچ اتفاقی نباید رابطه بین من و فرزندم را خدشه دار کند.

واکنش پدر و مادر نباید سرزنش‌گر یا کنترل‌گر باشد بلکه باید کمک‌کننده باشد. در مرحله بعدی و بعد از برطرف شدن مسأله، والدین باید رفتار درمانی و پیشگیرانه داشته باشند.

به صورت کلی امکان رصد، مدیریت و کنترل همه شرایط نیست و این امکان وجود ندارد. بنابراین باید روی توانمندی بچه و وجود نظارتی خودمان فکر کنیم.

برای افزایش توانمندی کودک باید اقداماتی که سبب افزایش اعتماد به نفس او می‌شود را انجام داد و با بودن در کنارش کمک کنیم که خیلی از جاها خودش تصمیم‌گیرنده باشد. همان‌طور که قبلاً هم اشاره کردیم تفکر انتقادی بسیار محکم‌تر از رویکرد محدودکننده محیطی است.

مسأله بعدی این که رابطه بین والدین و فرزندان همیشه به عنوان ملاک اصلی در نظر گرفته شود. زمانی که والدین با فرزندانشان خود در کنش باشند کل پایه‌های رابطه ایمن خراب می‌شود.

هرجا که رابطه بین والدین و فرزندان خراب شد باعث می‌شود هر دو طرف بهای سنگینی بپردازند.

برگ سبز خودرو سواری کوپیک رنگ سفید
مدل ۱۴۰۱ شماره پلاک ۶۸ ایران ۸۴۲ ق ۵۲
شماره موتور M15/9617248 شماره شاسی
NAS841100N3414827 بهنام حسین پاهنگه
مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط می‌باشد.

مدرک فارغ التحصیلی اینجناب محمد مهدی رحمتی فرزند
محمدرضا به شماره شناسنامه ۸۹۷ صادره از کرج در مقطع
کارشناسی رشته طراحی صنعتی صادره از واحد دانشگاهی تهران
مرکزی با شماره ۱۵۸۳۱۰۱۰۲۵۶۵ و تاریخ ۱۳۸۷/۰۹/۱۸ مفقود
گردیده است. از یابنده تقاضا می‌گردد اصل مدرک را به دانشگاه آزاد
اسلامی تهران مرکزی به نشانی: تهران، سوهانک، بلوار ارتش، میدان
قامت، خیابان خندان، خیابان سلماس ارسال نمایند.

اینجناب خانم گل حبیبی نصرآباد مالک خودرو پژو
پارس xu7 به شماره شاسی NAAN01CE8MH636992
و شماره موتور 124k1634279 به علت فقدان اسناد
فروش تقاضای رو نوشت اسناد مذکور را نموده است.
لذا هر کس ادعایی در مورد خودرو مذکور دارد ظرف ۱۰ روز به
دفتر حقوقی سازمان فروش ایران خودرو واقع در پیکان شهر
ساختمان سمند مراجعه نماید. بدیهی است پس از انقضای
مهلت مذکور طبق ضوابط مقرر اقدام خواهد شد.